

عنوان مقاله:

حوزه های تمکن ابلیس در خصوص انبیاء و اولیاء از دیدگاه علامه طباطبایی

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات قرآن و حدیث، دوره 3، شماره 6 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

ولی اله نقی پورفر - استادیار علوم قرآن و حدیث دانشگاه قم

لیلا حقیقت قره فشلاقی - کارشناس ارشد علوم قرآن دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم قم

خلاصه مقاله:

انبیاء و اولیاء الهی که از مصادیق بارز بندگان مخلص خداوند هستند، طبق تصریح آیات قرآن مجید از دایره نفوذ و وسوسه باطنی ابلیس مصون و در امان می باشند؛ ولی نکته قابل توجه این است که آیاتی وجود دارد که از مداخله و اخلال گری های ابلیس در برنامه ها یا اهداف انبیاء و اولیاء الهی حکایت می کند که عبارتند از: مس و آزار جسمی، نسیان افکنی، جلوگیری از تحقق آرمان های الهی و اللقاء وساوس و شبهات انحرافی. مفسران بزرگ قرآن هر کدام دیدگاه های خود را در این باره ابراز داشته اند؛ لکن علامه طباطبایی در تفسیر گران قدر المیزان در برخی موارد مانند مس و آزار جسمانی نظرات متفاوتی نسبت به دیگر مفسران آورده است؛ لذا در این پژوهش بر آن هستیم تا ضمن بیان دیدگاه مفسران مختلف، به تبیین و تشریح موارد اختلافی دیدگاه علامه طباطبایی با دیگر مفسران و شبهه زدایی در این زمینه بپردازیم.

کلمات کلیدی:

قرآن کریم، انبیاء، علامه طباطبایی، ابلیس، وسوسه، شبهه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/834187>

